

<http://physicsweb.org/article/news/6/5/5>

2002/05/08

نیم‌رسان‌ها شکاف تراهertz را پر می‌کنند

فیزیک‌پیشه‌ها بی‌از ایتالیا و بریتانیا، یک لیزر نیم‌رسانا ساخته‌اند که بس آمد آن بین حوزه‌ی بس آمد لیزرها بی‌فعالی است. این دست‌گاه را رودگر کلر [1] و آیساندرو تریدیکوچی [2] از مدرسه‌ی عالی‌ی پیزا [3]، و هم‌کارانشان از ترینو و کمیریج ساخته‌اند. بس آمد این دست‌گاه 4.4 THz است. تابش در این بس آمد را می‌شود در تصویربرداری بی‌پزشکی، اخترشناسی، تجزیه‌ی شیمیایی، و مخابرات به کار برد [4].

فعلاً ابزارها بی‌نیم‌رسانا، تابش‌ها بی‌در هر دوسر طیف الکترومغناطیس تولید می‌کنند. مدارها بی‌نوسان‌ساز با ترانزیستورها بی‌سریع، تابش‌ها بی‌در بس آمد‌ها بی‌رادیویی و میکروموج (به ترتیب 100 kHz و 3 GHz) تولید می‌کنند، که در مخابرات بی‌سیم به کار می‌رود. در سر دیگر طیف، لیزرها بی‌نیم‌رسانا تابش‌ها بی‌در بس آمد 300 THz یا بیش‌تر تولید می‌کنند، که در مخابرات تاریخی به کار می‌رود.

پژوهش‌گران قبلاً توانسته بودند با استفاده از لیزری که با ژرمانیم کم آلاییده ساخته شده بود، تابش تراهertz تولید کنند. اما این لیزرهم (مثل بقیه‌ی لیزرها بی‌نیم‌رسانا بی‌معمولی) بر اساس بازترکیب الکترون‌ها بی‌نوار رسانش با حفره‌ها بی‌نوار ظرفیت کار می‌کند. بس آمد این تابش با اختلاف‌انرژی بی‌این نوارها تعیین می‌شود، که یک ویژه‌گی بی‌ذاتی بی‌مواد سازنده است.

لیزر جدید (که به آن لیزر آب‌شارکوانتمی می‌گویند) از ۱۵۰۰ لایه بی‌یک درمیان گالیم آرسنید و آلمینیم گالیم آرسنید ساخته شده است. کلفتی بی‌هر لایه فقط چند نانومتر است. حرکت الکترون در راستا بی‌عمود بر این لایه‌ها کوانتیده است و به این خاطریک دسته ترازنرژی بی‌گسته ایجاد می‌شود، که به آن‌ها مرحله می‌گویند. فاصله بین این ترازها به کلفتی بی‌لایه‌ها بی‌نیم‌رسانا بسته‌گی دارد؛ بنابراین با چنین ابزاری، علی‌الاصول

می‌شود تابش با طول موج‌ها ی به حدید خواه بلند گسیل کرد.

با اعمال اختلافی پتانسیل در جهت عمود بر لایه‌ها، الکترون‌ها در مرحله‌ها ی متوالی سقوط می‌کنند. بنابراین وقتی الکترون ی از بالاترین تراز انرژی به تراز انرژی ی پایین‌تری در همان مرحله سقوط می‌کند، می‌شود آن را به بالاترین تراز انرژی ی مرحله ی بلا فاصله زیر آن منتقل کرد. این فرآیند را می‌شود برا ی مرحله‌ها ی متوالی تکرار کرد. نتیجه این است که الکترون در مرحله‌ها ی متوالی می‌افتد و طی این فرآیند تعداد زیادی فتوна می‌گسیلد.

کلر و هم‌کاران^۱ ش، برا ی ساختن این لیزر بر مشکلات متعددی غلبه کردند. به خاطر این پدیده ی آب‌شار کوانتمی، همیشه تعداد کافی الکترون در بالاترین ترازها ی انرژی وجود دارد، چنان که عمل لیزر ممکن باشد. آن‌ها یک موج بر هم ساختند که می‌تواند تابش طول موج بلند لیزر را هدایت کند، و اتفاقاً اپتیکی ی ناشی از الکترون‌ها ی آزاد در ماده را کم کردند.

دستگاه کلر و هم‌کاران^۲ ش فقط در دماها ی چند کلوین کار می‌کند، اما آن‌ها معتقدند همین دستگاه می‌تواند اساس دستگاه‌ها ی تجاری ی تراهرتس باشد، که در دماها ی بیشتر کار می‌کنند. اما چون جو تابش‌ها ی با بس آمد بیش از ۱ THz را جذب می‌کند، اگر قرار باشد از این سیستم‌ها در مخابرات استفاده شود، بس آمد آن‌ها باید کمتر شود.

[1] Ruedeger Köhler

[2] Alessandro Tredicucci

[3] Scuola Normale Superiore

[4] Nature 417 156